ஓம்
ஶ்ரீகுருப்யோ நம:

उपासना-शास्त्रम्

உபாஸநா-ஶாஸ்த்ரம்

भजगोविन्दम्

பஜகோவிந்தம்

ஆசார்யர்
பூஜ்யஶ்ரீ ஓங்காராநந்த மஹாஸ்வாமிகள்

प्रार्थना

आत्मोद्धारणकामानां दक्षिणामूर्त्यनुग्रहात्।
आत्मविद्या तत्फलं च प्रवर्धेतां निरन्तरम्॥

पूज्यश्री स्वामी परमार्थानन्दसरस्वती

ஆத்மோத்தாரணகாமாநாம் தக்ஷிணாமூர்த்யநுக்ரஹாத்।
ஆத்மவித்யா தத்பலம் ச ப்ரவர்தேதாம் நிரந்தரம்॥

பூஜ்யஶ்ரீ ஸ்வாமீ பரமார்த்தாநந்தஸரஸ்வதீ

मङ्गल-श्लोकः

श्रुति-स्मृति-पुराणानाम् आलयं करुणालयम्।
नमामि भगवत्पाद-शङ्करं लोकशङ्करम्॥

ஶ்ருதி-ஸ்ம்ருதி-புராணாநாம் ஆலயம் கருணாலயம்।
நமாமி பகவத்பாத-ஶங்கரம் லோகஶங்கரம்॥

मन एव मनुष्याणां कारणं बन्धमोक्षयोः।
बन्धाय विषयासक्तं मुक्त्यै निर्विषयं स्मृतम्-
- ब्रह्मबिन्दूपनिषद्

மந ஏவ மநுஷ்யாணாம் காரணம் பந்தமோக்ஷயோ: ।
பந்தாய விஷயாஸக்தம் முக்த்யை நிர்விஷயம் ஸ்ம்ருதம் ॥
- ப்ரஹ்மபிந்தூபநிஷத்

அண்டபகி ரண்டம் மாயா விகாரமே
அம்மாயை யில்லாமையே
யாமெனெவும் அறிவுண் டப்பாலும் அறிகின்ற
அறிவினனை யறிந்துபார்க்கின்
எண்டிசை விளக்குமொரு தெய்வஅரு ளல்லாமல்
இல்லையெனு நினைவுஉண்டிங்(கு)
யானென தறந்துரிய நிறைவாகி நிற்பதே
இன்பமெனும் அன்பும்உண்டு
கண்டன எலாம்அல்ல என்றுகண் டனைசெய்து
கருவிகர ணங்களோயக்
கண்மூடி யொருகண மிருக்களென் றாற்பாழ்த்த
கர்மங்கள் போராடுதே
பண்டையுள கர்மமே கர்த்தா வெனும்பெயர்ப்
பக்ஷம்நான் இச்சிப்பனோ
பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற
பரிபூர ணானந்தமே. (தாயுமான பாடல்கள் - 4)

मयि चानन्ययोगेन भक्तिरव्यभिचारिणी ।
विविक्तदेशसेवित्वमरतिर्जनसंसदि ।।१३.११।।
तस्मात्सर्वेषु कालेषु मामनुस्मर युध्य च।
मय्यर्पितमनोबुद्धिर्मामेवैष्यस्यसंशयम्।।८.७।।

- ஶ்ரீமத்பகவத்கீதை

உலக முதல்வன், வாலறிவன், மலர்மிசை ஏகினான்,
வேண்டுதல் வேண்டாமை, இலாதான் - திருக்குறள்

ஆசைக்கோ ரளவில்லை அகிலமெல் லாங்கட்டி
ஆளினுங் கடல்மீதிலே
ஆனைசெல வேநினைவர் அளகேசன் நிகராக
அம்பொன்மிக வைத்தபேரும்
நேசித்து ரசவாத வித்தைக் கலைந்திடுவர்
நெடுநா ளிருந்தபேரும்
நிலையாக வேயினுங் காயகற் பந்தேடி
நெஞ்சுபுண் ணாவர்எல்லாம்
யோசிக்கும் வேளையிற் பசிதீர உண்பதும்
உறங்குவது மாகடியும்
உள்ளதே போதும்நான் நான்எனக் குளறியே
ஒன்றைவிட் டொன்றுபற்றிப்
பாசக் கடற்க்குளே வீழாமல் மனதற்ற
பரிசுத்த நிலையை அருள்வாய்
பார்க்குமிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற
பரிபூர ணானந்தமே. (தாயுமான பாடல்கள் - 10)

का ते कान्ता कस्ते पुत्रः संसारोऽयमतीव विचित्रः ।
कस्य त्वं कः कुत आयातस्तत्त्वं चिन्तय तदिह भ्रातः ।। ८।।

भज गोविन्दं भज गोविन्दं गोविन्दं भज मूढमते ।
सम्प्राप्ते सन्निहिते काले नहि नहि रक्षति डुकृङ्करणे ।। १।।

भजगोविन्दम् பஜகோவிந்தம்

என்கிற

मोहमुद्गरा மோஹமுத்கரா

असक्तिरनभिष्वङ्गः पुत्रदारगृहादिषु ।
नित्यं च समचित्तत्वमिष्टानिष्टोपपत्तिषु ।। १३.९ ।।

असक्तिरनभिष्वङ्गः पुत्रदारगृहादिषु।
नित्यं च समचित्तत्वमिष्टानिष्टोपपत्तिषु ।। १३.१० ।।

- ஸ்ரீமத்பகவத்கீதை

புக்கில் அமைந்தின்று கொல்லோ உடம்பினுள்
துச்சில் இருந்த உயிர்க்கு. (குறள் - 340)

मङ्गल-श्लोकः

श्रुति-स्मृति-पुराणानाम् आलयं करुणालयम्।
नमामि भगवत्पाद-शङ्करं लोकशङ्करम्।।

ஶ்ருதி-ஸ்ம்ருதி-புராணாநாம் ஆலயம்
கருணாலயம்।
நமாமி பகவத்பாத-ஶங்கரம் லோகஶங்கரம்।।

भज गोविन्दं भज गोविन्दं गोविन्दं भज मूढमते ।
संप्राप्ते सन्निहिते काले नहि नहि रक्षति डुकृञ्करणे ।। १ ।।

பஜ கோவிந்தம் பஜ கோவிந்தம் கோவிந்தம்
பஜ மூடமதே ।
ஸம்ப்ராப்தே ஸந்நிஹிதே காலே நஹி நஹி
ரக்ஷதி டுக்ருஞ்கரணே ।। 1 ।।

அறிவுடையார் எல்லா முடையார் அறிவிலார் என்னுடைய ரேனும் இலர். (குறள் - 430)

हे मूढमते! ஓ மூட மனமே!

गोविन्दं भज, गोविन्दं भज, गोविन्दं भज।

கோவிந்தனை வழிபடு! கோவிந்தனை வழிபடு! கோவிந்தனை வழிபடு!

काले संप्राप्ते सन्निहिते (सति)	**(இறப்புக்குரிய) காலம் நன்றாக நெருங்கிவிட்டதெனில்,**
डुकृञ्करणे	**டுக்ருஞ் கரணே (என்ற தாது பாடத்தை உருப்போடுதல்)**

‘‘மனம்போன போக்கெல்லாம் போக வேண்டாம்
மாற்றானை உறவென்று நம்ப வேண்டாம்
தனம்தேடி உண்ணாமல் புதைக்க வேண்டாம்
தருமத்தை ஒருநாளும் மறக்க வேண்டாம்
சினம்தேடி அல்லலையும் தேட வேண்டாம்
சினந்திருந்தார் வாசல்வழிச் சேர வேண்டாம்
வனம்தேடும் குறவருடை வள்ளி பங்கன்
மயிலேறும் பெருமாளை வாழ்த்தாய் நெஞ்சே’’

குடம்பை தனித்துஒழியப் புள்பறந் தற்றே
உடம்பொடு உயிரிடை நட்பு. (குறள் - 338)

हे मूढमते! ஓ மூட மனமே!

गोविन्दं भज, गोविन्दं भज, गोविन्दं भज।

கோவிந்தனை வழிபடு! கோவிந்தனை வழிபடு!
கோவிந்தனை வழிபடு!

काले संप्राप्ते सन्निहिते (सति) (இறப்புக்குரிய) காலம் நன்றாக நெருங்கிவிட்டதெனில்,

डुकृञ्करणे டுக்ருஞ் கரணே (என்ற தாது பாடத்தை உருப்போடுதல்)

उपसंहार-श्लोकः

प्रेमादौ प्रेम मध्ये च प्रेमान्ते भवतु त्वयि।
प्रेमसिन्धावहं बिन्दुः प्रेम्णः स्यामिति मेऽर्थना॥

ப்ரேமாதௌ ப்ரேம மத்யே ச ப்ரேமாந்தே பவது த்வயி।
ப்ரேமஸிந்தாவஹம் பிந்து: ப்ரேம்ண: ஸ்யாமிதி மேऽர்த்தநா॥

ययात्मविद्यया ज्ञेयं सर्वं ब्रह्मेति निश्चयः।
तयात्मविद्यया सर्वे मुच्यन्तामात्मबन्धनात्॥

யயாத்மவித்யயா ஜ்ஞேயம் ஸர்வம் ப்ரஹ்மேதி நிஶ்சய:।
தயாத்மவித்யயா ஸர்வே முச்யந்தாமாத்மபந்தநாத்॥